

Middel til at bøde Noget herpaa. — Der er faavel af den ærede Taler, som jeg nu henvendte mig til, som idetmindste af een æret Taler igaar gjort den Bemærkning, at der maaffee burde indtræde en Moderation med Hensyn til Portoen af Aviser, naar de kun passerede eet Postcontoir, men jeg skal i denne Henseende tillade mig at henstille, om de Herrer ikke ved nærmere Doerveielse ville finde, at dette kunde være noget betænkeligt, idet man derved let kunde komme til at gjøre Postvæsenet til Avisombærer for hele Landet. Naar der nu forsendes Aviser med Posten, maa Postvæsenet besørges dem omkring paa Forsendelsesstedet, men naar man betydeligt nedsatte den Tæxt, der her er foreslaaet, vilde det blive fordeelsagtigt for enhver Avisudgiver i en By, at han, istedetfor selv at besørges Aviserne ombragte ved sine Budde, henvendte sig til Postvæsenet derom. Dette turde dog imidlertid være at engagere Stats-tjenesten i en Retning, hvor det hidtil er gaaet ganske godt gennem de Private, og jeg troer ikke, at man just skulde opmuntre dertil.

Jeg kommer nu til det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), som ogsaa gjorde adskillige Bemærkninger. Han vilde have, at et Brevkort skulde koste 5 Sk., hvilket gaaer i en Retning, der er modsat den, hvori flere andre ærede Talere ere gaaede, idet disse nemlig have villet, at et Brevkort kun skulde koste 2 eller 3 Sk. Jeg troer nu i det Hele ikke, det vil være heldigt at følge det ærede Medlems Forslag, og jeg skal tillade mig at sige hvorfor. Jeg antager for det Første, at den Gjenstand, hvormed her er Tale, ikke vil blive synderligt kostbar, thi det er en Bagatel hvad Papiret koster, og dernæst er det det Særlige derved, at det for mig gjælder om ved denne Leilighed at faae en Prøve paa, hvorledes disse Brevkort ville gaae ind i Publicum. Jeg har været fuldkommen villig til at tiltræde de Duffer, der ere fremkomne i Rigsdagen om at indføre Brevkort, idet jeg maa erkjende, at der er nogen Sandsynlighed for, at det kan blive et nyttigt Forbindelsesmiddel, men jeg har ikke noget Skjøn om, hvorvidt de virkelig ville blive benyttede i noget større Omfang. Med

Hensyn til Spørgsmaal, der ere komne frem om en Moderation i Tæxten, og som kunne komme frem igjen ved en senere Leilighed, maa det imidlertid anses for meget ønskeligt, at vi gennem de første Aars Erfaring faae at vide, om Publicum virkelig i noget større Omfang vil sætte Pris paa disse Kort, saaledes at vi derigjennem kunne faae en Maalestok for, om det vil være hensigtsmæssigt for os at gjøre en Forandring i Portofatsen; men den Erfaring, jeg saaledes ønsker, vil jeg ikke saagodt kunne faae, dersom det ærede Medlems Forslag om, at et Brevkort skulde være dyrere end et almindeligt Brev, skulde vinde Bifald, og derfor vil jeg foretrække at blive staaende ved Lovens Bestemmelse i saa Henseende. — Det ærede Medlem yttrede nogen Tvivl om, hvorvidt Convoluter skulde betales, men det er aldeles utvivlsomt, og jeg troer ogsaa, at det ærede Medlem ved en skarp Betragtning af vedkommende Paragraph i Lovforslaget vil see, at medens man for Brevkort kun betaler Frimærket, betales der derimod for Convoluter foruden Frimærket tillige den øvrige Værdi. — Det ærede Medlem mente ogsaa, at en befalel Beretning burde kunne frankeres af Af-senderen ved Foranstaltning af den, som havde forlangt Beretningen, og dette er en fuldkommen rigtig Bemærkning af det ærede Medlem. Der er ogsaa taget Hensyn dertil ved de Udtryk, som findes i sidste Stykke af § 15, hvori det er omtalt, at ikke alene Tjenestefrimærker, men ogsaa Convoluter og Brevkort med paatrykte Tjenestefrimærker skulle kunne anvendes, og det er netop til den Slags Beretninger, hvortil det ærede Medlem har sigtet; men jeg maa gjøre ham opmærksom paa, at der foruden saadanne befalede Beretninger, som ved en enkelt Leilighed udtrykkelig ere forlangte af Vedkommende, ogsaa gives befalede Beretninger, hvormed der ikke stilles særlig Opfordring ved den enkelte Leilighed, men som den Vedkommende er forpligtet til at afgive f. Ex. visse Gange om Aaret, og i disse Tilfælde vil den Sætning, det ærede Medlem opstillede, ikke slaae til. Jeg troer derfor, at Bestemmelsen derom i § 13 ikke godt vil kunne undværes. — Det ærede Medlem fremførte nogle Duffer, f. Ex. Duffet om, at